

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/30/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2618010761
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2618010761.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného M. V., nar. XX.XX.XXXX v V., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 03.mája 2022 v Trnave, prejednal odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 03. februára 2022, sp. zn. 1T/167/2018-157, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného M. V., nar. XX.XX.XXXX v V., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Senica zo dňa 03. februára 2022, sp. zn. 1T/167/2018 bol obžalovaný M. V. uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

hoci dňa 09.05.2018 v Senici, Štefánikova 1441/79 prevzal uznesenie Okresného súdu Senica sp. zn. 2Nt/41/2016 zo dňa 27.04.2018, ktorým bola zamietnutá žiadosť odsúdeného o odklad výkonu trestu, ktorý mal nastúpiť bezodkladne po doručení uznesenia bez ďalšej výzvy a to výkon trestu odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Senica sp. zn. 2T/86/2014 zo dňa 28.08.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť 28.08.2014 v spojení s uznesením Okresného súdu Senica sp. zn. 2Nt/41/2016 zo dňa 24.10.2016, ktorým bol obvinenému nariadený výkon trestu odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov a ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 26.01.2017, pričom výkon trestu bol povinný nastúpiť bezodkladne po doručení uznesenia bez ďalšej výzvy, čo však neurobil a dňa 20.06.2018 bol príslušníkmi Obvodného oddelenia PZ Senica dodaný do výkonu trestu.

Za čo mu bol uložený :

Podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. b/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona, trest odňatia slobody v trvaní 2 /dva/ mesiace nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písm. b/ Trestného zákona pre výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Okresný súd napadnutý rozsudok odôvodnil v rozsahu č.l. 157-164 spisu.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote na hlavnom pojednávaní po jeho vyhlásení podal obžalovaný odvolanie a to proti výroku o treste, ktorý odôvodnil tým, že trest by si chcel radšej odrobiť. Chcel by, aby mu bol uložený trest povinnej práce.

Prokurátor prítomný na hlavnom pojednávaní sa vzdal práva na podanie odvolania č.l., 156 spisu.

Podaním zo dňa 17.02.2022 obžalovaný M. V. písomne odôvodnil zahlásené odvolanie v rozsahu č.l. 167 spisu v ktorom uviedol, že je nevinný a v čase rozhodnutia o nástupe do výkonu trestu bol práceneschopný, jeho družka bola viackrát na okresnom súde na informáciách, kde jej pani hovorila, že pokiaľ má PN nemusí nastúpiť. Chcel by požiadať o odpracovanie tohto trestu, nakoľko sa stará o tehotnú družku, je chorý, má problémy so srdcom a tlakom, preto by rád zostal doma. Bol by veľmi vďačný, keby mohol trest odpracovať, nakoľko je bezdomovec a pokúša sa postarať o bývanie.

Konanie na odvolacom súde

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie za prítomnosti prokurátora krajskej prokuratúry. Obžalovaný bol o termíne verejného zasadnutia riadne upovedomený, upovedomenie prevzal 18.04.2022.

Dňa 03.05.2022 o 09.35 hod. obžalovaný telefonoval do infocentra Krajského súdu v Trnave, keď žiadal ospravedlniť svoju neúčast' na verejnom zasadnutí z dôvodu, že je bezdomovec a nemá mu kto požičať na autobus. Sociálnu dávku dostane až 20.05.2022, preto by chcel, aby sa pojednávanie preložilo po tomto termíne.

Krajský súd na žiadosť obžalovaného o odročenie verejného zasadnutia neprihliadol, nakoľko o termíne verejného zasadnutia bol riadne upovedomený a to 18.04.2022, teda 2 dni predtým, ako poberá sociálne dávky, teda mal možnosť vyčleniť si peniaze na cestu na verejné zasadnutie, pokiaľ mal záujem sa na ňom zúčastniť.

Prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť v zmysle § 319 Trestného poriadku.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, nezistil dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 Trestného poriadku, ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku. Postupom podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a dôvodnosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konaniu, ktoré jeho vydaniu predchádzalo odvolací súd, zhodne ako súd I. stupňa zistil, že

- prokurátor Okresnej prokuratúry Senica podal dňa 12.10.2018 pod číslom Pv 72/2018-2205-10 podľa § 234 odsek 1 Trestného poriadku obžalobu na M. V. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona.
- okresný súd dňa 17.05.2019 pod sp. zn. 1T/167/2018 vydal trestný rozkaz, ktorým uznal obžalovaného M. V. na skutkovom a právnom základe v zhodne s obžalobou za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona, za čo mu uložil trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia (č.l. 65 spisu).
- Proti tomuto trestnému rozkazu v zákonom stanovenej lehote podal odpor obžalovaný (č.l.76-77 spisu). Okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaného, oboznámením listinných dôkazov a to rozsudku Okresného súdu Senica sp. zn. 2T/86/2014 zo dňa 28.08.2014, právoplatného dňa 28.08.2014, pripojený spis Okresného súdu Senica sp. zn. 2Nt/41/2016, z neho predovšetkým oboznámil uznesenie Okresného súdu Senica sp zn. 2Nt/41/2016 zo dňa 24.10.2016, právoplatného dňa 26.01.2017, uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5Tos/222/2016 zo dňa 26.01.2017, uznesenie Okresného súdu Senica sp. zn. 2Nt/41/2016 zo dňa 27.04.2018, právoplatného dňa 27.04.2018, fotokópie doručeníek, výzvy na nastúpenie do výkonu trestu zo dňa 20.06.2017, žiadosť obžalovaného o odklad výkonu trestu odňatia slobody zo dňa 07.06.2017, výzvy Okresného súdu Senica zo dňa 12.09.2017, žiadosť obžalovaného o odklad výkonu trestu odňatia slobody doručenej Okresnému súdu Senica dňa 21.05.2018, žiadosti o dodanie do výkonu trestu odňatia slobody zo dňa 12.06.2018, oznámenia Okresného súdu Senica zo dňa 12.06.2018 vrátane fotokópie doručienky o prevzatí oznámenia obžalovaným, správy OO PZ Senica zo dňa 25.06.2018, správy o nastúpení trestu ÚVTOS Leopoldov, potvrdenia o dočasnej práceneschopnosti obžalovaného zo dňa 09.04.2018,

úradného záznamu spísaného povereným príslušníkom PZ OO PZ Senica zo dňa 20.06.2018, lekárske správy - nálezu vystaveného MUDr. V. D. na obžalovaného zo dňa 30.08.2018, priebežnej správy z probácie obžalovaného spísanej probačným a mediačným úradníkom Okresného súdu Senica zo dňa 10.09.2018, výpisom z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR, správy o povesti Mesta B., posudku obžalovaného z ÚVTOS a ÚVV Ilava zo dňa 19.07.2018, odpis registra trestov obžalovaného, okresný súd na základe takto zisteného skutkového stavu uznal obžalovaného za vinného na skutkovom a právnom základe tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku.

Vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu prejednávaneho trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom okresný súd postupoval podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym podstatným chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pokiaľ ide o zistenie, že sa predmetný skutok stal spôsobom popísaným vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku, že ho spáchal tam uvedený obžalovaný a že z jeho konania nastal v dotknutom rozsudku popísaný následok.

Napadnutý rozsudok spĺňa kritéria obsiahnuté v ustanovení § 168 odsek 1 Trestného poriadku kedy je z jeho dôvodov zrejmé, ktoré skutočnosti vzal súd za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa riadil pri vyhodnotení vykonaných dôkazov. V tejto súvislosti treba uviesť, že okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia dôsledne vysvetlil, k akým zisteniam došiel na základe konkrétnych vykonaných dôkazov, pričom závery okresného súdu, ktoré v smere skutkových zistení z týchto dôkazov vyvodil, považuje krajský súd za logické a zodpovedajúce vykonaným dôkazom. Z obsahu napadnutého rozsudku je tiež zrejmé, ako sa vysporiadal s konkrétnou obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa riadil, keď posudzoval preukázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení Trestného zákona.

Výrokom o vine sa krajský súd však bližšie nezaoberal, nakoľko nebol odvolaním obžalovaného dotknutý, keď obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení výslovne uviedol, že podáva odvolanie proti výroku o treste, nakoľko by si chcel trest odrobiť, chcel, aby mu bol uložený trest povinnej práce (č.l. 156 spisu).

K výroku o treste

Individuálna prevencia spočíva vo vytváraní podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatel'ov od spáchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest je protiprávne a nežiaduce. Varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie trestu, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcía medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a celou spoločnosťou. V treste je teda obsiahnuté spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, a to tak právne ako aj eticky. (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Tost/19/2015 zo dňa 23.06.2015).

Pri úvahách, aký druh trestu spravodlivo zohľadní konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, vychádzal aj odvolací súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť na ochranu spoločnosti jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potencionálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovne pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Ochrana spoločnosti sa teda uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy (prevencia). Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Odvolací súd ustálil, že okresný súd nepochybil postupom v konaní, ktorým dokazoval skutočnosti potrebné pre ukládanie sankcie. V tomto smere vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočné dokazovanie, správne vyhodnotil osobu obžalovaného, jeho povest' a ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie spravodlivého trestu.

Rovnako v dôvodoch rozsudku dostatočne vyhodnotil, na základe akých myšlienkových postupov dospel k rozsahu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, správne v tomto smere aplikoval poľahčujúcu okolnosť v súlade s § 36 písm. b/ Trestného zákona (spáchal trestný čin v dôsledku nedostatku vedomosti, pretože obžalovaný nevedel dostatočne posúdiť svoje konanie a jeho závažnosť vzhľadom na charakter a povahu trestného činu vo vzťahu k svojim vedomostiam) a priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona (pretože bol už za trestný čin odsúdený). Správne vyhodnotil vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle ustanovenia § 38 odsek 2 Trestného zákona. Trestná sadzba vyplývajúca z ustanovenia § 348 ods. 1 Trestného zákona je až na 2 roky. V zmysle § 38 odsek 2 Trestného zákona zostáva zákonná trestná sadzba neupravená. Trest uložený na dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 2 (dvoch) mesiacov spĺňa kritériá tak individuálnej prevencie (výchova obžalovaného), ako aj generálnej prevencie (odradenie ostatných potencionálnych páchatel'ov a utvrdenie pocitu právnej istoty), pričom vyjadrenie i morálne odsúdenie obžalovaného celou spoločnosťou.

Okresný súd nepochybil keď podľa § 48 odsek 2 písm. b/ Trestného zákona zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin (trestným rozkazom Okresného súdu Senica zo dňa 17.01.2008 sp. zn. 1T/217/2007 vykonal trest odňatia slobody podľa § 348 odsek 1 písm. d/ Trestného zákona dňa 18.09.2008.

K odvolacej námietke obžalovaného

Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie trestu, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatel'ov od spáchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 13. mája 2014, sp. zn. 4 To 7/2013).

K odvolacej námietke obžalovaného, že chce, aby mu bol uložený trest povinnej práce krajský súd uvádza, že z registra trestov, ktorý bol oboznámený na hlavnom pojednávaní z čl. 43-45 spisu zo dňa 02.02.2022 vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 8-krát súdne trestaný. Súdy boli doposiaľ voči osobe obžalovaného veľmi ústretové, keď mu boli ukladané podmienené tresty, trest povinnej práce v trvaní 80 hodín, teda obžalovanému bola poskytnutá možnosť, aby svojim správaním preukázal snahu po vedení riadneho života. Túto skutočnosť odsúdený nevyužil a dopúšťal sa ďalšej trestnej činnosti. Na základe uvedeného je zrejmé, že bolo nevyhnutné ukladať obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody. Trest bol obžalovanému uložený na dolnej hranici trestnej sadzby. Takto uložený trest je vyhodnotený ako trest zákonný a primeraný.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.